

L'exemple de L'Aleta

per Magda Bandera

Estic convençuda que quan el Marcel·lí i el Ton van inscriure's al Curs de Comunicació per Associacions per millorar "L'Aleta", no podien imaginar-se que la seva revista acabaria servint-nos com a model a tots aquells que durant els dissabtes del mes de maig vam analitzar les publicacions de les entitats vilanovines a la Zona XXI.

Als participants en aquell curs ens va sorprendre que "L'Aleta" no és únicament una revista per a castellers, i tampoc no és una típica publicació associativa, sovint massa tancades i fins i tot un pèl sectàries. L'Aleta és senzilla i clara en la redacció de les seves notícies, però sanament ambiciosa a l'hora d'incloure reportatges històrics excel·lentment documentats. Tanmateix, aquest no és l'únic luxe que es permet L'Aleta; cal felicitar-la per incloure un suplement d'humor (La Puta d'Oros informa...), que no nomès fa riure als que s'afegeixen a la pinya bordegassa.

Personalment, tots aquests detalls em van sorprendre com a vilanovina i com a lectora, però el que més vaig agrair com a professional que treballa en àmbits periodístics va ser l'editorial de l'últim exemplar de Sant Jordi. En aquell escrit, els redactors cridaven als aficionats i als fotògrafs a trencar l'ortodòxia, a fer fotos diferents de castells, a no deixra-se portar per les rutines i fer sempre la mateixa instantània. Preguntaven retòricament quantes diferències hi ha entre la imatge d'un tres de vuit que es va fer el 7 de juliol i un altre de coronat el 17 de setembre, si la fotografia es fa sempre del mateix angle. Els responsables de "L'Aleta" proposaven superar aquest límit, de la mateixa manera com la colla vol continuar perfeccionant els seus castells. Demanàven imaginació, espontaneïtat, ambició i criteri per trobar les noves imatges. Aquest crit de "L'Aleta" hauria d'arribar a moltes altres redaccions que surten menys a plaça. Gràcies pels vostres consells i felicitats per haver-ho sabut expressar tan bé.

Et va agradar L'Aleta de Sant Jordi?

**Enric Aminyonat
Martínez**

«Sí, em va agradar molt, sobretot *La Puta d'Oros informa...*»

Xarli

«Més la última que les altres, perquè alguns articles han rebaixat l'extensió i ara és més llegible»

Lurdes Baeza

«M'agraden, les guardo totes. llegeixo les que m'interessen, les coses més entretingudes»

Jordi Fort

«Una de les més correctes (sense despreciar ni molt menys les altres). Ho abarca tot: història, humor,...»

Última Hora

Això ja no hi ha qui ho pari. Qui encara no es cregui que els Bordegassos som capaços de fer la torre de vuit amb folre aquesta Festa Major, que vagi mirant aquest parell de fotografies. A l'esquerra la torre de vuit fins a dosos, sencereta fins a dosos.

A la dreta, la torre de set amb folre del diumenge 26 de juliol a la Rambla, ens va confirmar que no solament és possible, sinó que és probable.

(Fotos: Neus Daviu)

B.T.T.

Per Jordi Juncosa

Dins les activitats organitzades per la Social, sen's va ocórrer organitzar sortides periòdiques en bicicleta de muntanya (BTT). Aquestes sortides són de caràcter cicloturista, és a dir, no competitives, de passeig.

Una de les finalitats és animar a la gent de la colla a participar d'aquestes sortides totalment diferents a l'activitat principal, els castells i també d'aquesta manera, amics, familiars coneguts, etc. de la gent de la colla que els hi agradi la bicicleta, poden participar-hi, conèixer gent divertida i qui sap, potser futurs bordegassos.

Fa unes setmanes, vàrem fer la primera d'aquestes sortides. Sortíem a les 9 de la Peixeteria direcció Mas de l'Artís, el John, el Dani, el Ruben i el Jordi. A un ritme lleuger vam arribar sense problemes. Una mica d'aigua i cap al Plà de les Palmeres. Allí el sol ja picava una mica i la suor feia petits rierols per les galtes. La pujada a Casa Alta va ser *durilla*. Uns la pujaven sense parar, d'altres caminant. Tot s'hi val, aquí no hi ha

guanyadors. Al arribar a Casa Alta, i després de tirar unes fotos, vàrem picar alguna cosa mentre descansàvem. D'aquí fins a l'embassament la recompensa de la baixada. Feia calor, però es suportava gràcies a les estones d'ombra dels pins que encara queden. Ens enfilàrem cap a Castellet i d'allí vàrem donar la volta a l'embassament. Un caminet a la vora de l'aigua força divertit.

A l'arribar a la presa un descans, mentre ens explicàvem les batelletes de cadascú. Després baixada per carretera fins a Vilanova.

Tots vam coincidir en repetir l'experiència, encara que la propera després de la calor, cap a l'octubre, ja que el setembre estan els caps de setmana atapeïts de sortides.

Muntarem una sortida més planera, visitarem altres llocs i disfrutarem de la natura i la bicicleta. Informació a la cartellera i a les circulars.

Animeu-vos, salut i força !!!